

Regering, da den forelagde Lovforslaget. Navnlig mente den højtærede Ordfører, at det var muligt, at Beløbet vilde indkomme betydeligt større, end det var beregnet fra Regeringens Side, medens man derimod ikke kunde vente, at de vilde komme ret meget større ind for Københavns Vedkommende. Men skulde det virkelig være Tilfældet, at Landdistrikterne vilde yde betydeligt mere, end Regeringen havde beregnet, viser det jo kun, at Landet ikke er saa daarligt situeret, som det ellers skal have Skyld for at være. Det kan altsaa være, at vi faa store Overtaskelser for Landets Vedkommende og faa at se, at Velstanden og Indtægten paa Landet er langt større, end man havde ventet. Derfor synes jeg, at det ogsaa af den Grund er bedst at vente med at baandlægge det Overskud, Indkomstskatten skulde give, indtil vi se, fra hvilken Side dette Beløb indkommer. Jeg kan derfor ikke andet end fremdeles udtale, at det er en Lovgivning fuldstændig i det blaa, man her er inde paa, og at det er uklart og taaget, saaledes som vi staa i Øjeblikket, og jeg synes altsaa, at der ingen Grund er til at give Love, som baandlægge den kommende Slægt, men at vi maa vente med at tale om dette Tilskud, indtil vi se det komme til Stede. Men det er jo muligt, at naar først Overskuddet en Gang kommer til Stede, vil det ikke være saa let for Agrarpartiet at tilegne sig saa godt som det hele, medens det, naar det hele staaar hen i det uklare og taagede, jo kan være, at det vil være lettere for de Herrer at faa en Ændring som denne gennemført. Dernæst sagde det ærede Medlem, at vi nok brugte stærke Udtryk, idet vi saaledes sagde, at det her er Landet, som vil faa Byerne, men at vi ikke anførte Beviser derfor. Ja, disse Beviser ere egentlig let førte. Lad os f. Eks. sige, at der vilde blive en Million at fordele; saa vilde disse Penge blive fordelte paa den Maade, at København vilde faa 83,000 Kr., Købstæderne 84,000, medens Landdistrikterne vilde tage 833,000 som sin Part. Hvis det ikke kan kaldes at faa Købstæderne og København, naar man bruger en saadan Fordelingsmaade, saa forstaar jeg ikke, hvad det vil sige at faa, og det forekommer mig, at det er en saa graadig Maade at fordele paa til Fordel for Landdistrikterne, som tænkes kan. Dernæst er der en anden Mislighed ved de Herrer's Forslag, hvis det nu bliver vedtaget, og det er den, at de ikke sætte en Grænse for, naar denne Fordeling skal begynde. Den skal rimeligvis begynde,

saa snart som Statskassen er bleven dækket; den første Krone, som kommer ind derover, skal fordeles. Lad os f. Eks. sige, at der kom et Beløb af 10,000 Kr. ind, som vi skulde til at fordele, saa vilde det vise sig, at af disse 10,000 Kr. vilde København faa 830 Kr., alle Købstæderne 840 Kr. og Landdistrikterne 8,330 Kr. Det vilde dog være aldeles meningsløst at tænke sig, at man skulde sætte sig ned og regne ud, hvorledes alle danske Købstæder i Forhold til Bygningsafgiften skulde dele 840 Kr. Man burde da i det mindste sætte en Bestemmelse ind, som sagde, at før der var et Beløb af en nogenlunde antagelig Størrelse, var der ingen Grund til at foretage meget vidtløftige Beregninger af, hvorledes det skulde fordeles i Kroner og Øre til hver enkelt Kommune i hele Landet.

Saaledes som Forholdene foreligge nu, er der er vel al Sandsynlighed for, at disse to Skattelove komme igennem. Der er sikkert her fra Folketingets Side nu givet saa rigelig Smørelse for disse Love, at man skulde antage, at nu vilde de komme til at gaa let gennem det andet Ting. Ganske vist har det andet Ting ikke villet tage Hensyn til den nævnte Ordning før, men man maa jo huske paa, at den Gang forelaa denne Ændring kun som stillet af et Par enkelte Medlemmer, et Par bekendte Agrarmedlemmer; at Landstinget ikke tog noget Hensyn dertil, synes jeg var ret naturligt. Men naar Ordningen kommer til at foreligge som et Tilbud fra Folketingets Side, saa stiller Sagen sig ganske anderledes, og saa er det ret naturligt, at den vil blive gennemført. — Saa sagde endelig den ærede Ordfører, at vi Socialdemokrater kunne ikke forhindre de Herrer i at gennemføre dette. Nej, det kunne vi ikke; hvis de Herrer kunne være bekendte at gennemføre Love af den Beskaffenhed, saa kunne vi naturligvis ikke forhindre det. Men en Ting kunne vi dog love de Herrer og det er, at vi skulle gøre vort til, at den Sag bliver kendt ud over Landet, saaledes at der skal blive vakt Misfornøjelse og Mistemning mod denne Lov, og at det kan komme til at staa klart for Befolkningen, hvis Interesser det er, de Herrer i Virkeligheden varetage.

Ellinger: Jeg har hidtil ikke haft Lejlighed til og ej heller grebet nogen Lejlighed til at udtale mig om Skattelovforslagene, saasom det grundlæggende Arbejde for disse Forslag er bleven udført for den Tid, da jeg havde den Ære at